

Obvestilo o nadzorniških pričakovanjih glede kritja za nedonosne izpostavljenosti

Obravnava nedonosnih posojil¹ je od vzpostavitve bančnega nadzora v ECB ena njegovih ključnih prednostnih nalog. V skladu s pristojnostjo, da zagotavlja varnost in trdnost evropskega bančnega sistema, je enotni mehanizem nadzora (EMN) znotraj obstoječega pravnega okvira razvil nadzorniški pristop k nedonosnim posojilom, saj mora ECB kot nadzornik izvrševati okvir, ki ga je vzpostavil zakonodajalec Unije. ECB mora ta okvir izvrševati v luči razlagalnih smernic, ki jih je sprejel Evropski bančni organ (EBA). ECB znotraj teh meja prispeva k cilju EMN, ki je zagotavljanje visoke standarde nadzora, tako da javno objavlja svoja pričakovanja o tem, kako naj banke rešujejo problematiko nedonosnih posojil. Ta pričakovanja so izhodišče za nadzorniški dialog, v katerem se bodo ustrezno upoštevale posebnosti vsake banke. Kadar je potrebno, lahko ECB sprejme tudi nadaljnje nadzorne ukrepe.

Splošen cilj razvijanja nadzorniškega pristopa k nedonosnim posojilom je bankam pomagati, da odpravijo nedonosna posojila, in jih spodbuditi, da opustijo pristop »počakajmo in bomo videli«, opažen v preteklosti, ter obenem transparentno predstaviti nadzorniška pričakovanja ECB v zvezi z obravnavo nedonosnih posojil v bankah. Pristop vključuje strateške elemente, ki se osredotočajo na odpravo nedonosnih posojil iz preteklosti, njegov cilj pa je omejiti nastajanje novih nedonosnih posojil v prihodnosti. Pristop sestavljajo:

- (i) Napotki bankam v zvezi s slabimi posojili (v nadaljnjem besedilu: napotki o slabih posojilih), ki so bili objavljeni marca 2017.² Kot del teh napotkov morajo banke z velikim obsegom nedonosnih posojil razviti svojo lastno strategijo zmanjševanja obstoječih nedonosnih posojil.
- (ii) Dodatek k Napotkom bankam v zvezi s slabimi posojili (v nadaljnjem besedilu: dodatek k napotkom o slabih posojilih), ki je bil objavljen marca 2018.³ V

¹ Pomembno je opozoriti, da se v tem dokumentu izrazi »nedonosna izpostavljenost« in »nedonosno posojilo« oziroma »slabo posojilo« uporabljajo enakovredno. Izraz »nedonosno posojilo« se v tem dokumentu uporablja na splošno. Sklicevanje na nedonosne izpostavljenosti oziroma nedonosna posojila temelji na opredelitvi iz izvedbenih tehničnih standardov (ITS) EBA o nedonosnih izpostavljenostih. ITS EBA zajemajo vse izpostavljenosti, ki izhajajo iz kreditov in drugih finančnih sredstev ter iz dolžniških vrednostnih papirjev. Za namene EMN se na splošno uporablja izraz nedonosno posojilo (za razliko od izraza nedonosna izpostavljenost), vendar to ne temelji na drugačni opredelitvi. Temelji na opredelitvi v ITS EBA, se pa nanaša na portfelje kreditov in drugih finančnih sredstev bolj na splošno. Razlog za to je dejstvo, da se v FINREP nedonosne izpostavljenosti večinoma nahajajo v portfelju kreditov in drugih finančnih sredstev, tako da se izraz nedonosno posojilo uporablja za opisovanje te populacije posojil. Napotki ECB bankam v zvezi s slabimi posojili obravnavajo vse nedonosne izpostavljenosti v skladu z opredelitvijo EBA in tudi zaseženo premoženje, hkrati pa omenjajo tudi donosne izpostavljenosti z velikim tveganjem, da bodo postale nedonosne, kot so denimo izpostavljenosti na »opazovalnem seznamu« in donosne restrukturirane izpostavljenosti.

² [Napotki bankam v zvezi s slabimi posojili](#) (marec 2017)

³ [Dodatek k Napotkom bankam v zvezi s slabimi posojili: nadzorniška pričakovanja glede bonitetnega oblikovanja rezervacij za slaba posojila](#) (marec 2018)

dotatku so določena pričakovanja nadzornikov glede bonitetnega oblikovanja rezervacij za nove nedonosne izpostavljenosti.

- (iii) Pričakovanja nadzornikov, objavljena 11. julija 2018 v sporočilu za javnost, glede oblikovanja rezervacij za obstoječe nedonosne izpostavljenosti.⁴

Poleg tega je Svet 11. julija 2017 v »akcijskem načrtu za reševanje problema slabih posojil v Evropi«⁵ pozval različne evropske institucije, naj sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi bi se dodatno spoprijeli z velikim obsegom nedonosnih izpostavljenosti v EU ter preprečili njihovo kopičenje v prihodnje. Posledično je bila 25. aprila 2019 v Uradnem listu Evropske unije objavljena Uredba (EU) 2019/630 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 (CRR) glede minimalnega kritja izgub za nedonosne izpostavljenosti.⁶ S tem je bila vzpostavljena bonitetna obravnava nedonosnih izpostavljenosti, ki izhajajo iz posojil, odobrenih od 26. aprila 2019 dalje, v okviru prvega stebra.⁷ Pravila v okviru prvega stebra so pravno zavezujoča in veljajo za vse banke s sedežem v EU.

ECB je skrbno proučila razmerje med svojim pristopom k nedonosnim izpostavljenostim v okviru drugega stebra ter novimi pravili o bonitetni obravnavi nedonosnih izpostavljenosti v okviru prvega stebra. Zaključila je, da so potrebne določene prilagoditve v nadzorniških pričakovanjih ECB glede bonitetnega oblikovanja rezervacij za nove nedonosne izpostavljenosti, s čimer se bo povečala doslednost in preprostost skupnega pristopa k nedonosnim izpostavljenostim. Drugih sprememb v nadzornih politikah ECB, ki obravnavajo nedonosna posojila, ni pričakovati, ukrepi v smeri njihovega izvajanja pa bi se morali nadaljevati.

Po kratki splošni predstavitvi nadzornih politik in ukrepov ta dokument (i) pojasnjuje vidike v zvezi z objavo smernic EBA o nedonosnih izpostavljenostih, (ii) ponuja dodatne podrobnosti o nadzorniških pričakovanjih ECB glede oblikovanja rezervacij za obstoječe nedonosne izpostavljenosti, (iii) pojasnjuje razmerje med pričakovanji ECB glede kritja za nedonosne izpostavljenosti v okviru drugega stebra in bonitetnimi pravili glede nedonosnih izpostavljenosti v okviru prvega stebra, (iv) povzema prilagoditve v pristopu v okviru drugega stebra, ki zadevajo nadzorniška pričakovanja glede bonitetnega oblikovanja rezervacij za nove nedonosne izpostavljenosti iz dodatka k napotkom o slabih posojilih.

⁴ Sporočilo ECB za javnost – »[ECB objavlja nadaljnje korake v nadzorniškem pristopu k obravnavi slabih posojil](#)« (julij 2018)

⁵ Akcijski načrt določa celovit pristop, ki je osredotočen na kombinacijo medsebojno dopolnjujočih se ukrepov na štirih področjih: (i) nadzor, (ii) strukturne reforme insolvenčnega okvira in okvira izterjave dolgov; (iii) razvoj sekundarnega trga prizadetega premoženja; (iv) spodbujanje prestrukturiranja bančnega sistema.

⁶ Uredba (EU) 2019/630 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 glede minimalnega kritja izgub za nedonosne izpostavljenosti (UL L 111, 25. 4. 2019, str. 4).

⁷ Pomembno je upoštevati, da v skladu z bonitetno obravnavo v okviru prvega stebra, »[k]adar institucija pogoje za izpostavljenost, ki je nastala pred 26. aprilom 2019, spremeni tako, da se izpostavljenost institucije do dolžnika poveča, se šteje, da je izpostavljenost nastala na dan začetka veljavnosti spremembe« (člen 469a CRR).

1 Zmanjševanje obstoječih nedonosnih posojil kot nadzorna prednostna naloga v EMN

Reševanje problema nedonosnih posojil je ključno za povrnitev zaupanja v bančni sistem in širše gospodarstvo v euroobmočju, saj nedonosna posojila zmanjšujejo dobičkonosnost bank in izrabljajo dragocene vire, s čimer zmanjšujejo posojilno sposobnost bank, kar zavira ustvarjanje delovnih mest in gospodarsko rast.

Kar zadeva kreditno tveganje, bi morali pristojni organi oceniti, ali sta višina rezervacij za izgube iz naslova posojil ter prilagoditev kreditnega vrednotenja ustrezna glede na kakovost izpostavljenosti.⁸ Ta vidik v več smernicah spodbuja tudi EBA.⁹ V bistvu je ocenjevanje nedonosnih izpostavljenosti, ki jih imajo pomembne kreditne institucije, v dosedanjih letih sestavni del procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja (SREP), ki ga ECB izvaja v pomembnih kreditnih institucijah, kar je v številnih primerih privedlo do sprejetja nadzorniških ukrepov s ciljem, da se v določenih bankah odpravi visoka raven nedonosnih izpostavljenosti.

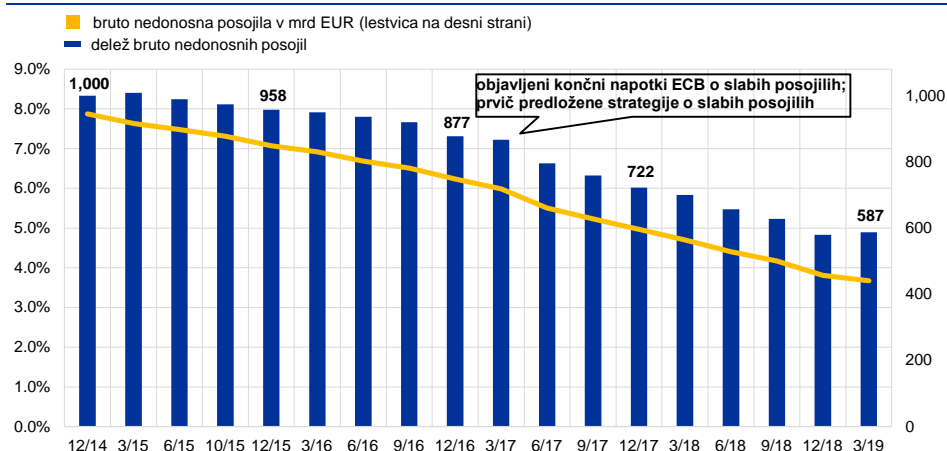
Na začetku delovanja EMN je obseg nedonosnih posojil v pomembnih institucijah znašal okrog 1 bilijon EUR (delež nedonosnih posojil je bil 8%). Do konca marca 2019 se je zmanjšal na 587 milijard EUR (delež nedonosnih posojil je bil 3,7%). Zmanjševanje nedonosnih posojil se je v zadnjih dveh letih pospešilo, še posebej hitro pa je potekalo v državah z velikim deležem nedonosnih posojil. To je sovpadlo z objavo napotkov o slabih posojilih marca 2017, ki določajo pričakovanja bančnega nadzora v ECB glede upravljanja nedonosnih posojil v prihodnje. V njih je pojasnjen sklop ukrepov, ki naj bi jih banke sprejele pri odpravljanju nedonosnih posojil, s poudarkom na vseh ključnih vidikih nedonosnih posojil, med katerimi so strategija, upravljanje, restrukturiranje, pripoznanje, oblikovanje rezervacij in vrednotenje zastavljenega zavarovanja.

⁸ Glej zlasti odstavek 175 in naslednje v Smernicah EBA z dne 19. decembra 2014 o skupnih postopkih in metodologijah za proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja (SREP) ([EBA/GL/2014/13](#)).

⁹ Ibid.

Slika 1

Gibanje nedonosnih posojil v pomembnih institucijah

Posledično so pomembne institucije z večjim deležem nedonosnih posojil leta 2017 Evropski centralni banki prvič posredovale svojo strategijo zmanjševanja nedonosnih posojil, ki so jo od tedaj dvakrat ažurirale. Banke so same odgovorne za to, da izvajajo ambiciozno, vendar verodostojno strategijo upravljanja nedonosnih posojil in upravljajo portfelje nedonosnih posojil, pri čemer uporabljajo različne v strategiji predvidene možnosti (npr. izterjavo, servisiranje, prodajo portfelja itd.).

Kljub dosedanjemu dobremu napredku ostaja skupna raven nedonosnih posojil v evropskem bančnem sektorju po mednarodnih standardih visoka, nadzorniki pa še naprej proaktivno pomagajo bankam, da bi nadalje zmanjšale raven nedonosnih posojil.¹⁰

Po mnenju ECB je izredno pomembno, da se raven nedonosnih posojil hitro dodatno zmanjša, dokler so gospodarske razmere še ugodne. Če bankam to pred začetkom naslednjega gospodarskega upada ne uspe, bo to predstavljalo velik problem.

2 Vidiki v zvezi z objavo smernic EBA o nedonosnih izpostavljenostih

Nadzorniški pristop k nedonosnim posojilom je bil dodatno okrepljen konec leta 2018, ko je EBA objavil dva sklopa smernic, ki zadevajo nedonosne izpostavljenosti: (i) Smernice z dne 31. oktobra 2018 o upravljanju nedonosnih in restrukturiranih izpostavljenosti (v nadaljnjem besedilu: smernice EBA o nedonosnih izpostavljenostih)¹¹ ter (ii) Smernice z dne 17. decembra 2018 o razkritju nedonosnih in restrukturiranih izpostavljenosti (v nadaljnjem besedilu: smernice EBA o razkritju nedonosnih izpostavljenosti)¹².

¹⁰ Bančni nadzor: prednostne naloge enotnega mehanizma nadzora v letu 2019

¹¹ EBA/GL/2018/06

¹² EBA/GL/2018/10

Smernice EBA o nedonosnih izpostavljenostih podrobneje določajo dobre prakse upravljanja tveganj, namenjene kreditnim institucijam za upravljanje nedonosnih in restrukturiranih izpostavljenosti, vključno z zahtevami, ki zadevajo strategijo zmanjševanja nedonosnih izpostavljenosti, upravljanje in operativno izvajanje okvira za izterjavo nedonosnih izpostavljenosti, okvir notranjih kontrol in spremljanje. Ker naj bi bili napotki o slabih posojilih, objavljeni marca 2017, usklajeni s smernicami EBA o nedonosnih izpostavljenostih, je ECB obvestila EBA o svoji nameri, da se bo s temi smernicami uskladila. Pri tem naj pomembne institucije upoštevajo naslednje.

Prvič, med smernicami EBA in pričakovanji ECB glede nedonosnih posojil ni nobenih vsebinskih razhajanj. Pričakovanja ECB so v nekaterih primerih bolj podrobna, vendar so skladna s smernicami EBA o nedonosnih izpostavljenostih. Zato se od pomembnih institucij pričakuje, da bodo napotke o slabih posojilih še naprej izvajale, skupne nadzorniške skupine pa bodo izvajanje še naprej spremljale. Poleg tega v smernicah EBA o nedonosnih izpostavljenostih ni posebnega pričakovanja o pragu pri posamičnem vrednotenju nepremičnin, ampak vsakemu pristojnemu organu dovoljujejo, da določi svoj prag.¹³ V zvezi s tem javni napotki o slabih posojilih že vključujejo pričakovanje glede praga, ki velja za pomembne institucije, določen na ravni 300.000 EUR.

Drugič, smernice EBA o nedonosnih izpostavljenostih določajo, da bi morale kreditne institucije z deležem bruto nedonosnih posojil (kot je opredeljen v smernicah EBA o nedonosnih izpostavljenostih), ki znaša 5% ali več, sprejeti strategijo upravljanja nedonosnih izpostavljenosti kot del širše strategije, skupaj z ureditvijo upravljanja in operativnega izvajanja. Smernice EBA o nedonosnih izpostavljenostih poleg tega predvidevajo tudi diskrecijsko pravico nadzornih organov,¹⁴ da tudi od drugih bank zahtevajo strategijo ter strukturo upravljanja in operativnega izvajanja na področju nedonosnih izpostavljenosti na podlagi njihovega profila tveganosti oziroma posebnih okoliščin banke. To za pomembne institucije v praksi pomeni, da lahko skupne nadzorniške skupine, kadar je to upravičeno in potrebno, od njih zahtevajo strategijo zmanjševanja nedonosnih posojil ter jih pozovejo k izvajanju posebnih ukrepov v zvezi z nedonosnimi posojili, če je delež nedonosnih posojil na določen datum pod 5%. To lahko zahtevajo v okoliščinah, ki so specifične za posamezno banko, vendar v skladu z naslednjimi kriteriji, ki so določeni v smernicah EBA o nedonosnih izpostavljenostih: »Če imajo kreditne institucije delež bruto nedonosnih kreditov manjši od 5%, imajo pa velik delež ali pomemben znesek nedonosnih izpostavljenosti v posameznemu portfelju ali posameznih portfeljih s posebno koncentracijo nedonosnih izpostavljenosti na geografskem območju, v gospodarski

¹³ Glej odstavek 189 v smernicah EBA o nedonosnih izpostavljenostih.

¹⁴ »Pristojni organi lahko identificirajo druge kreditne institucije, ki bi morale razviti strategijo upravljanja nedonosnih izpostavljenosti ter upravljanje in operativno izvajanje na področju nedonosnih izpostavljenosti, če odkrijejo znake poslabševanja kakovosti aktive.« »Poleg tega EBA pojasnjuje, da smernice ne določajo nobenega praga v zvezi z nedonosnimi posojili na ravni portfelja, ampak dajejo pristojnim organom diskrecijsko pravico, da zahteve določijo na podlagi portfeljev bank. Pristojni organi ocenijo pomembnost določenega portfelja (npr. naravo in velikost portfelja z vidika skupnega obsega izpostavljenosti) in nedonosnih izpostavljenosti v tem portfelju, med drugim njihovo število, velikost in koncentracijo. Nato pristojni organi po oceni pomembnosti odločijo, ali za zadevne kreditne institucije na ravni portfelja veljajo določbe iz poglavij 4 in 5 smernic.« Glej str. 8, odstavek 10, in str. 100 v angleški izdaji smernic EBA o nedonosnih izpostavljenostih: EBA Final report – Guidelines on management of non-performing and forborne exposures of 31 October 2018 (EBA/GL/2018/06).

panogi ali skupini povezanih strank, lahko pristojni organi od njih zahtevajo uporabo poglavij 4 in 5 na ravni teh portfeljev.«¹⁵ Poleg tega lahko skupne nadzorniške skupine identificirajo pomembne institucije, pri katerih se kažejo znaki poslabševanja kakovosti aktive. V tem pogledu smernice EBA o nedonosnih izpostavljenostih določajo kriterije in kazalnike, ki jih bodo skupne nadzorniške skupine spremljale in preverjale ter tako ugotavljale, ali so potrebni specifični ukrepi za posamezno banko. Med omenjenimi kriteriji in kazalniki so povečani prilivi, visoka raven restrukturiranja, visoka raven zaseženega premoženja, nizki količniki kritja, presežene mejne vrednosti kazalnikov za zgodnje opozarjanje, povišan teksaški kazalnik¹⁶ ter kakovost in ustreznost izterjave.¹⁷ Ali se lahko pomembna institucija razbremeni obveznosti, da izvaja strategijo zmanjševanja nedonosnih izpostavljenosti in s tem povezane ukrepe, bo letno ugotavljala skupna nadzorniška skupina. Pri tem se bodo upoštevali uspešnost institucije glede na njeno strategijo zmanjševanja nedonosnih izpostavljenosti, nadzorna ocena in dialog glede ustreznosti strategije ter profil tveganosti banke, vključno z oceno njenega deleža nedonosnih posojil.¹⁸ Lahko se zgodi, da v pomembni instituciji delež nedonosnih posojil pade pod 5%, kot je opredeljeno v smernicah EBA o nedonosnih izpostavljenostih, vendar mora institucija še vedno predložiti strategijo zmanjševanja nedonosnih posojil ter s tem povezane ukrepe. V okviru odločitve SREP in s tem povezanega nadzorniškega dialoga bodo pomembnim institucijam vsako leto sporočene vse posebej njim namenjene zahteve in priporočila.

Kar zadeva raven uporabe, je EBA v smernicah pojasnil, da se bo prag uporabljal na konsolidirani, subkonsolidirani in posamični ravni ter da bo uporaba poglavij 4 in 5 smernic EBA o nedonosnih izpostavljenostih potrebna, kadar bo delež nedonosnih posojil na eni od teh ravni znašal 5% ali več.¹⁹ Če ima na primer kreditna institucija na konsolidirani ravni delež nedonosnih posojil pod 5%, vendar ima podrejena družba te institucije delež nedonosnih posojil²⁰ nad 5%, bi morala v skladu s smernicami ta podrejena družba uporabljati določbe iz poglavij 4 in 5. ECB namerava to uporabljati v enakem obsegu, kot je navedeno v smernicah EBA o nedonosnih izpostavljenostih.

Če imajo banke vprašanja ali dvome v zvezi z nadaljnjo uporabo napotkov o slabih posojilih, naj se o njih pogovorijo s predstavniki svoje skupne nadzorniške skupine.

Z objavo smernic EBA o razkritju nedonosnih izpostavljenosti decembra 2018 imajo banke jasnejšo sliko o posebnih vidikih razkritja nedonosnih izpostavljenosti. ECB v polni meri podpira pristop EBA ter se namerava uskladiti s smernicami EBA o razkritju nedonosnih izpostavljenosti. Posledično se od bank pričakuje, da bodo od

¹⁵ Glej odstavek 12 v smernicah EBA o nedonosnih izpostavljenostih.

¹⁶ Teksasški kazalnik primerja stanje nedonosnih posojil z lastniškim kapitalom kreditne institucije, izračuna pa se tako, da se nedonosna posojila (bruto knjigovodska vrednost) delijo z lastniškim kapitalom in akumuliranimi oslavitvami.

¹⁷ Glej odstavek 13 v smernicah EBA o nedonosnih izpostavljenostih.

¹⁸ Pri izračunu deleža nedonosnih posojil se uporabijo samo krediti in druga finančna sredstva brez dolžniških vrednostnih papirjev.

¹⁹ Glej odstavek 11 v smernicah EBA o nedonosnih izpostavljenostih.

²⁰ Pri izračunu deleža nedonosnih posojil se uporabijo samo krediti in druga finančna sredstva brez dolžniških vrednostnih papirjev.

datuma uporabe smernic EBA, tj. od 31. decembra 2019, namesto priloge 7 v napotkih o slabih posojilih upoštevale smernice EBA o razkritju nedonosnih izpostavljenosti.

3 Pristop ECB h kritju nedonosnih izpostavljenosti v okviru drugega stebra

Pristop ECB h kritju nedonosnih izpostavljenosti v okviru drugega stebra sestavljajo:

- napotki o slabih posojilih, objavljeni marca 2017, pri čemer ECB od bank pričakuje, da – odvisno od njihovega profila tveganosti – določijo interne pragove kritja za nedonosna posojila;
- dodatek k napotkom o slabih posojilih, objavljen marca 2018, ki pojasnjuje nadzorniška pričakovanja ECB glede bonitetnega oblikovanja rezervacij za nove nedonosne izpostavljenosti (tj. izpostavljenosti, razvrščene kot nedonosne v skladu z opredelitvijo EBA od 1. aprila 2018 dalje);
- pričakovanja nadzornikov glede oblikovanja rezervacij za obstoječe nedonosne izpostavljenosti (tj. izpostavljenosti, ki so bile razvrščene kot nedonosne na dan 31. marca 2018), ki so bila 11. julija 2018 objavljena v sporočilu za javnost.²¹

V dodatku k napotkom o slabih posojilih, ki se uporablja v primeru obstoječih in novih nedonosnih izpostavljenosti, so pojasnjeni funkcija nadzorniških pričakovanj, opredelitve in obravnava posebnih okoliščin v posameznih bankah (zaradi katerih so lahko pričakovanja glede bonitetnega oblikovanja rezervacij za določene portfelje/izpostavljenosti neustrezna). Enaka bonitetna obravnava se uporablja tako za nove kot tudi obstoječe nedonosne izpostavljenosti ter je del pristopa ECB v okviru drugega stebra.

Nadzorniška pričakovanja ECB so specifična za vsako institucijo, pri ocenjevanju kritja za kreditno tveganje v okviru nadzora pa se bodo upoštevali tudi drugi relevantni podatki, upoštevajoč posebne okoliščine v vsaki instituciji. ECB je v fazi razvijanja poročevalskega okvira, ki se bo začel uporabljati leta 2020 z referenčnim datumom konec leta 2019. Razvit bo v tesnem sodelovanju z EBA ter bo skladen s poročevalsko predlogo v okviru prvega stebra.

Skupne nadzorniške skupine bodo od konca leta 2020 kot del nadzorniškega dialoga z bankami razpravljale o nadzorniških pričakovanjih glede kritja, pri čemer se bodo upoštevale vse posebne okoliščine banke, ki bi pri določeni skupini izpostavljenosti/portfelju terjale odstopanje od pričakovanj ECB. Ta proces lahko vključuje dodatne zahteve po podatkih, dejavnosti na daljavo (npr. poglobljene analize s strani zadevne skupne nadzorniške skupine), inšpekcijske preglede na kraju samem ali kombiniran pristop na podlagi posebnih okoliščin banke. Rezultat

²¹ [Sporočilo ECB za javnost – »ECB objavlja nadaljnje korake v nadzorniškem pristopu k obravnavi slabih posojil«](#)

nadzorniškega dialoga se bo upošteval v prihajajočih ciklih SREP, začenši s SREP v letu 2021, kot sestavni del običajnih nadzorniških dejavnosti.

Ob tem je treba omeniti, da nadzorniška pričakovanja ECB niso pravno zavezujoča in niso sklep. Če banke ta pričakovanja uporabljajo, lahko pričakujejo, da bo ECB njihovo obravnavo nedonosnih izpostavljenosti ocenila kot skrbno. Če določena banka teh pričakovanj ne uporablja in če ECB ob upoštevanju posebnih okoliščin, ki jih je predstavila banka, meni, da bonitetne rezervacije ne krijejo v zadostni meri kreditnega tveganja, je mogoče sprejeti nadzorniški ukrep v okviru drugega stebra.

4 Nadzorniška pričakovanja glede oblikovanja rezervacij za obstoječe nedonosne izpostavljenosti

ECB je 11. julija 2018 v sporočilu za javnost napovedala, da se bodo obstoječe nedonosne izpostavljenosti, ki izvirajo iz preteklosti, obravnavale v okviru razprave o nadzorniških pričakovanjih glede tega, kako naj vsaka posamezna banka oblikuje rezervacije za nedonosne izpostavljenosti.

Splošni pristop se je oblikoval na podlagi nekaterih temeljnih načel. Prvo vodilno načelo je bila enostavnost. Odraža se v majhnem številu začetnih skupin primerljivih institucij z različno dolgi obdobji doseganja polnega kritja (in sicer 100% za nezavarovane/zavarovane nedonosne izpostavljenosti s starostjo 2/7 let); v preprostih parametrih za razporejanje subjektov v skupine glede na delež nedonosnih posojil in sposobnost; v fleksibilnem okviru za doseganje polne ravni rezervacij. To omogoča preprosto in transparentno izhodišče za nadzorniški dialog, v katerem je nato mogoče upoštevati dodatne elemente, specifične za posamezno institucijo. Drugo vodilo načelo pristopa je bilo spodbujati enako obravnavo vseh institucij. To načelo je zelo pomembno, njegov namen pa je v srednjeročnem obdobju doseči enako obravnavo obstoječih nedonosnih posojil in pritoka novih, pri čemer se v celoti upoštevajo posebne razmere v vsaki posamezni banki. Tretje vodilno načelo je bilo dati bankam dovolj časa za pripravo – in sicer se priporočila nanašajo šele na obdobje od konca leta 2020, da bi tako spodbudili banke, da pripravijo in izvajajo svojo strategijo za zmanjšanje obsega nedonosnih posojil, obenem pa je treba upoštevati, da se pomembne institucije, ki jim nedonosna posojila predstavljajo večji izziv, lahko soočajo še z dodatnimi problemi in zato potrebujejo več časa kot banke, ki jim nedonosna posojila predstavljajo manjši izziv.

Priporočila vsaki posamezni banki v zvezi z oblikovanjem rezervacij za obstoječe nedonosne izpostavljenosti so bila oblikovana po pristopu v dveh korakih:

- V prvem koraku so bile banke razporejene v tri primerljive skupine²² na podlagi njihovega deleža neto nedonosnih posojil²³ ob koncu leta 2017 – tj. banke z

²² Skupina 1: delež neto nedonosnih posojil je manjši od 5%; skupina 2: delež neto nedonosnih posojil je med 5% in 12,5%; skupina 3: delež neto nedonosnih posojil je večji od 12,5%.

nizkim, srednje velikim in visokim deležem nedonosnih posojil. Za vsako skupino je bilo predvideno obdobje postopnega izpolnjevanja pričakovanj glede 100% kritja, posebej za nezavarovane in zavarovane nedonosne izpostavljenosti, in sicer z namenom doseganja ustrezne ravni rezervacij za stara nedonosna posojila in enakega kritja za obstoječe nedonosne izpostavljenosti in pritek novih v srednjeročnem obdobju (glej tabelo 1).

- V drugem koraku se je za obdobje do konca leta 2026 za vsako posamezno banko ocenila sposobnost z vidika možnega učinka. Nato je skupna nadzorniška skupina podrobno pregledala vsak posamezen primer in se pri tem osredotočila predvsem na primere, kjer so bili ugotovljeni potencialni problemi v zvezi s sposobnostjo, s čimer je bilo mogoče ugotoviti, ali je testirano obdobje postopnega doseganja ustreznega kritja primerno oziroma ali ga je treba prilagoditi ali obravnavati izven vzpostavljenih skupin primerljivih institucij. To je vključevalo tudi prilagoditev glede na vsa večja prestrukturiranja ali transakcije. Po temeljiti analizi je bil izveden niz na ugotovitvah temeljčih prilagoditev začetne razporeditve bank v skupine, ki je bila opravljena v prvem koraku. Te prilagoditve so temeljile na posebnih okoliščinah banke, pri čemer so bile nekatere banke vključene v skupino primerljivih institucij, ki so dokazale sposobnost hitrejšega doseganja ustreznega kritja, več drugih bank pa je bilo na podlagi njihovih posebnih okoliščin vključenih v skupine primerljivih institucij, ki omogočajo počasnejše doseganje ustreznega kritja.

Tabela 1

Obdobje postopnega izpolnjevanja priporočil glede kritja za nedonosne izpostavljenosti

		Skupina 1	Skupina 2	Skupina 3
Zavarovana posojila > 7 let	Datum začetka izvajanja nadzorne politike	2020	2020	2020
	Začetni cilj glede kritja (%)	60	50	40
	Letno povečanje kritja (odstotne točke)	10	10	10
	Polna uporaba (tj. 100%)	2024	2025	2026
	Linearno doseganje pred pretekom 7 let	Ne	Ne	Ne
Nezavarovana posojila > 2 leti	Datum začetka izvajanja nadzorne politike	2020	2020	2020
	Začetni cilj glede kritja (%)	70	60	50
	Letno povečanje kritja (odstotne točke)	10	10	10
	Polna uporaba (tj. 100%)	2023	2024	2025
	Linearno doseganje pred pretekom 2 let	Ne	Ne	Ne

²³ Za izračun deležev neto nedonosnih posojil so se upoštevali samo krediti in druga finančna sredstva brez dolžniških vrednostnih papirjev. Neto delež je bil izbran, ker boljše zajame preostale neporavnane izpostavljenosti, za katere je potencialno še treba oblikovati rezervacije, in tako odraža boljšo korelacijo s sposobnostjo banke, da absorbira učinek nadzorne politike glede nedonosnih posojil.

5 Razmerje med pričakovanji glede kritja za nedonosne izpostavljenosti po pristopu ECB v okviru drugega stebra in na podlagi bonitetne obravnave nedonosnih izpostavljenosti v okviru CRR (prvega stebra)

V Uradnem listu Evropske unije je bila 25. aprila 2019 objavljena Uredba (EU) 2019/630 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 (CRR) glede minimalnega kritja izgub za nedonosne izpostavljenosti. S tem je bila vzpostavljena zakonska bonitetna obravnava nedonosnih izpostavljenosti, ki izhajajo iz posojil, odobrenih od 26. aprila 2019 dalje, v okviru prvega stebra.²⁴ Uredba zahteva odbitek od kapitala za nedonosne izpostavljenosti, ki nimajo zadostnega kritja z rezervacijami ali drugimi prilagoditvami.

Obravnava nedonosnih izpostavljenosti v okviru prvega stebra se uporablja v celoti: (i) po 3 letih razvrščenosti med nedonosne izpostavljenosti pri nezavarovanih nedonosnih izpostavljenostih, (ii) po 9 letih razvrščenosti med nedonosne izpostavljenosti pri zavarovanih nedonosnih izpostavljenosti, zavarovanih z nepremičninami, in pri stanovanjskih kreditih, za katere jamči primeren dajalec zavarovanja, kot je opredeljen v Uredbi (EU) št. 575/2013, (iii) po 7 letih razvrščenosti med nedonosne izpostavljenosti pri drugih zavarovanih nedonosnih izpostavljenostih. Določena so tudi obdobja doseganja polnega izvajanja pri nezavarovanih in zavarovanih izpostavljenostih, ki so med nedonosne izpostavljenosti razvrščene manj kot 3/7/9 let (kot določa člen 1 Uredbe (EU) 2019/630 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013²⁵ (CRR)).

V skladu z direktivo o kapitalskih zahtevah²⁶ (CRD IV) morajo nadzorniki oceniti in obravnavati tveganja, specifična za posamezne banke, ki niso zajeta ali niso zadostno zajeta v obveznih bonitetnih zahtevah iz CRR (t. i. »pravila v okviru prvega stebra«). Zlasti morajo nadzorniki po obstoječem bonitetnem okviru oceniti rezervacije banke in presoditi, ali so z bonitetnega vidika ustrezne in pravočasne. Pričakovanja ECB glede kritja za nedonosne izpostavljenosti se uporabljajo ob upoštevanju vse zavezujoče zakonodaje, vključno z Uredbo (EU) 2019/630 glede minimalnega kritja izgub za nedonosne izpostavljenosti.

5.1 Razmerje med pristopom ECB v okviru drugega stebra in bonitetno obravnavo nedonosnih izpostavljenosti v okviru CRR (prvega stebra)

Med obravnavo nedonosnih izpostavljenosti v okviru prvega stebra po CRR ter pristopom ECB v okviru drugega stebra obstajajo tri glavne razlike.

²⁴ Glej tudi opombo 7.

²⁵ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27. 6. 2013, str. 1).

²⁶ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27. 6. 2013, str. 338).

Prvič, obravnava nedonosnih izpostavljenosti v okviru prvega stebra po CRR od vseh bank samodejno zahteva odbitek od kapitala, če za nedonosne izpostavljenosti ni zagotovljenega zadostnega kritja z rezervacijami ali drugimi prilagoditvami. Nasprotno pa nadzorniška pričakovanja ECB glede bonitetnega oblikovanja rezervacij po pristopu v okviru drugega stebra niso pravno zavezujoča in uporabljajo pristop v treh korakih. Tako so bankam sporočena pričakovanja (1) izhodišče za nadzorniški dialog in (2) odvisna od ocene vsakega primera posebej, potem ko se je o njih temeljito razpravljalo med nadzorniškimi dialogom (vključno z analizo posebnih okoliščin banke), (3) se lahko v ciklu SREP uporabi nadzorniški ukrep v okviru drugega stebra.

Drugič, obravnava nedonosnih izpostavljenosti v okviru prvega stebra po CRR ter nadzorniški pristop k novim in starim nedonosnim posojilom v okviru drugega stebra se malce razlikujeta, kar zadeva kalibracijo časovnega zaporedja – in sicer starost 2/7 let za nezavarovane/zavarovane izpostavljenosti v okviru drugega stebra v primerjavi s starostjo 3/7/9 let za nedonosne izpostavljenosti, ki so nezavarovane/zavarovane (razen z nepremičninami)/zavarovane z nepremičninami. Razlikujejo se tudi obdobja doseganja polne prilagoditve v primeru pristopa ECB v okviru drugega stebra in obdobja doseganja polnega izvajanja v okviru prvega stebra (tj. 100% kritje).

Tabela 2

Primerjava kalibracije med obravnavo nedonosnih izpostavljenosti v okviru prvega stebra po CRR ter dodatkom k napotkom o slabih posojilih

Število let kot nedonosna izpostavljenost	Nezavarovani del		Zavarovani del		
	Obravnava nedonosnih izpostavljenosti v okviru prvega stebra po CRR	Pristop ECB v okviru drugega stebra – dodatek k napotkom	Obravnava nedonosnih izpostavljenosti v okviru prvega stebra po CRR		Pristop ECB v okviru drugega stebra – dodatek k napotkom
			Zavarovan s premoženjem, razen z nepremičninami	Zavarovan z nepremičninami	
Več kot 1	-	-	-	-	-
Več kot 2	35%	100%	-	-	-
Več kot 3	100%	100%	25%	25%	40%
Več kot 4	100%	100%	35%	35%	55%
Več kot 5	100%	100%	55%	55%	70%
Več kot 6	100%	100%	80%	70%	85%
Več kot 7	100%	100%	100%	80%	100%
Več kot 8	100%	100%	100%	85%	100%
Več kot 9	100%	100%	100%	100%	100%

Opomba: Obravnava v okviru prvega stebra se razlikuje od dodatka k napotkom o slabih posojilih, kar zadeva obravnavo tistih delov nedonosnih izpostavljenosti, za katere jamči ali jih je zavarovala uradna izvozna agencija, pri čemer se kritje za izpostavljenosti ne zahteva, dokler te niso razvrščene kot nedonosne več kot 7 let, medtem ko se za nove zavarovane nedonosne izpostavljenosti v okviru drugega stebra uporablja linearno doseganje ustreznega kritja.

Tretjič, precej se razlikuje področje uporabe, saj se obravnava nedonosnih izpostavljenosti v okviru prvega stebra uporablja samo za nedonosne izpostavljenosti, ki izhajajo iz novih posojil, odobrenih od 26. aprila 2019 dalje, in se ne bo nikoli uporabljala za (i) obstoječe nedonosne izpostavljenosti in (ii) vso populacijo obstoječih donosnih posojil v bančnih bilancah, ki so bila odobrena pred

26. aprilom 2019 in bi v prihodnosti lahko postala nedonosne izpostavljenosti. Razlika glede področja uporabe je pomembna predvsem z vidika časa, ki je potreben, da se v celoti odplačajo obstoječa donosna posojila, ki bi bila v tem času potencialno lahko izpostavljena makroekonomskim šokom, ki negativno vplivajo na kreditno kvaliteto donosnih izpostavljenosti, nastalih pred 26. aprilom 2019. Zato morajo imeti nadzorniki na voljo orodja, s katerimi lahko obvladujejo to potencialno tveganje.

Kar zadeva obravnavo neustreznega oblikovanja rezervacij za nedonosne izpostavljenosti, se še več let ne bo uporabljala obravnava nedonosnih izpostavljenosti v okviru prvega stebra. Namesto tega bodo nadzorniška pričakovanja glede bonitetnega oblikovanja rezervacij za nedonosne izpostavljenosti po pristopu ECB v okviru drugega stebra²⁷ ostala ključno orodje še več let, da bi se tako premostila vrzel do takrat, ko se bo za večino izpostavljenosti uporabljala obravnava nedonosnih izpostavljenosti v okviru prvega stebra po CRR. Čez čas se bo povečala populacija morebitnih prihodnjih nedonosnih izpostavljenosti, ki bodo izhajale iz donosnih izpostavljenosti, nastalih od 26. aprila 2019 dalje, za katere se bosta uporabljala tako obravnava nedonosnih izpostavljenosti v okviru prvega stebra po CRR kot tudi dodatek k napotkom o slabih posojilih.²⁸ Posledica tega bo prekrivanje (glej sliko 2), ki ga je treba odpraviti.

Slika 2

Trenutno področje uporabe pristopa h kritju za nedonosne izpostavljenosti v okviru drugega stebra in obravnave nedonosnih izpostavljenosti v okviru prvega stebra

Izpostavljenost razvrščena kot nedonosna 1. aprila 2018 ali pozneje	Izpostavljenost nastala od 26. aprila 2019 dalje	Prvi stebel – varovalni mehanizem	Drugi stebel – dodatek k napotkom o slabih posojilih
	Izpostavljenost nastala pred 26. aprilom 2019		
Izpostavljenost razvrščena kot nedonosna pred 1. aprilom 2018			Drugi stebel – obstoječe nedonosne izpostavljenosti (sporočilo ECB za javnost)

Potem ko je ECB ocenila razmerje med pristopom ECB k novim nedonosnim izpostavljenostim v okviru drugega stebra in novimi bonitetnimi zahtevami za nedonosne izpostavljenosti v okviru prvega stebra, je sklenila, da mora svoj pristop k novim nedonosnim izpostavljenostim, ki je bil opredeljen v dodatku k napotkom o slabih posojilih, v nekaterih delih prilagoditi. Spremembe nadzornih politik ECB, ki

²⁷ Kot je bilo objavljeno v sporočilu za javnost iz julija 2018 (obstoječe nedonosne izpostavljenosti) in v dodatku k napotkom o slabih posojilih iz marca 2018 (nove nedonosne izpostavljenosti).

²⁸ Teoretično bi prekrivanje v zvezi s polnim kritjem lahko nastalo najprej leta 2022 pri nezavarovanih izpostavljenostih in leta 2026 (2028) pri zavarovanih (z nepremičninami).

obravnavajo nedonosna posojila, so opisane spodaj. Dodatne spremembe niso predvidene.

5.2 Prilagoditev pristopa ECB k novim nedonosnim posojilom v okviru drugega stebra

Področje uporabe nadzorniških pričakovanj ECB za nove nedonosne izpostavljenosti po pristopu v okviru drugega stebra, kot je bil opredeljen v dodatku k napotkom o slabih posojilih, bo omejeno na izpostavljenosti, za katere se ne uporablja obravnava v okviru prvega stebra – tj. na nedonosne izpostavljenosti, ki izhajajo iz posojil, odobrenih pred 26. aprilom 2019. Za nedonosne izpostavljenosti, ki izhajajo iz posojil, odobrenih od 26. aprila 2019 dalje (glej sliko 3), se bo načeloma uporabljal le prvi steber. Vseeno pa lahko ECB uporabi tudi ukrepe v okviru drugega stebra, če bodo to zares terjale posebne okoliščine.

Slika 3

Prilagojeno področje uporabe pristopa h kritju za nedonosne izpostavljenosti v okviru drugega stebra in obravnave nedonosnih izpostavljenosti v okviru prvega stebra

Izpostavljenost razvrščena kot nedonosna 1. aprila 2018 ali pozneje	Izpostavljenost nastala od 26. aprila 2019 dalje	Prvi steber – varovalni mehanizem	Ni prekrivanja
	Izpostavljenost nastala pred 26. aprilom 2019	Drugi steber – dodatek k napotkom o slabih posojilih	
Izpostavljenost razvrščena kot nedonosna pred 1. aprilom 2018		Drugi steber – obstoječe nedonosne izpostavljenosti (sporočilo ECB za javnost)	

Da bi bila pristopa enotnejša in bi tako poenostavili poročanje bank, bo relevantni časovni okvir za nedonosne izpostavljenosti, ki izhajajo iz posojil, odobrenih pred 26. aprilom 2019, spremenjen iz 2/7 let na 3/7/9 let, s čimer bo ta časovni okvir usklajen s časovnim okvirom v okviru prvega stebra. Natančneje, pričakuje se, da se bo pri nedonosnih izpostavljenostih, za katere velja dodatek k napotkom o slabih posojilih, upoštevala starost 3/7/9 let pri nezavarovanih/zavarovanih (razen z nepremičninami)/zavarovanih z nepremičninami, pri čemer bo obdobje doseganja polnega izvajanja enako kot v okviru prvega stebra (tj. 100% kritje).

Za tiste dele nedonosnih izpostavljenosti, za katere jamči ali jih je zavarovala uradna izvozna agencija, ne velja linearno doseganje polnega izvajanja – in sicer se v skladu z obravnavo v okviru prvega stebra pričakovanja glede kritja ne uporabljajo do starostnega razreda 7 let, za izpostavljenosti iz naslova izvoznih kreditov pa se uporabljajo pričakovanja glede 100% kritja po več kot 7 letih razvrščenosti med nedonosne izpostavljenosti.

Vsi drugi vidiki obravnave nedonosnih izpostavljenosti po pristopu v okviru drugega stebra ostajajo takšni, kot so opisani v dodatku k napotkom o slabih posojilih. V izogib dvomu se bodo posebne okoliščine, zaradi katerih bi bila pričakovanja glede bonitetnega oblikovanja rezervacij lahko neustrezna za določen portfelj/izpostavljenost, še vedno upoštevale pri oceni odstopanj od nadzorniških pričakovanj glede kritja po pristopu v okviru drugega stebra.²⁹

5.3 Nadzorniška pričakovanja glede obstoječih nedonosnih izpostavljenosti ostajajo nespremenjena

V izogib dvomu nadzorniška pričakovanja glede obstoječih nedonosnih izpostavljenosti (tj. izpostavljenosti, razvrščene kot nedonosne na dan 31. marca 2018) ostajajo nespremenjena, z enakim izhodiščem starostnih razredov 2/7 let za nezavarovane/zavarovane nedonosne izpostavljenosti, ob upoštevanju nadzorniških priporočil v zvezi s kritjem in obdobjem postopnega doseganja ustreznega kritja, kot je opisano v dopisih SREP.³⁰ V sedanjih razmerah mora biti prva prednostna naloga hitro zmanjšanje obsega obstoječih nedonosnih izpostavljenosti, s čimer se bo zagotovilo, da bodo bilance bank »očiščene«, preden gospodarske razmere postanejo manj ugodne. Na ravni vseh pomembnih institucij je bilo konec leta 2018 okrog 50% nedonosnih posojil več kot 1 leto v zamudi in okrog 19% več kot 5 let v zamudi. Med bankami z velikim obsegom nedonosnih posojil je bilo konec leta 2018 več kot 2 leti v zamudi 52% nedonosnih posojil in več kot 5 let v zamudi 30%.

5.4 Povzetek prilagojenega pristopa h kritju za nedonosne izpostavljenosti

Zaradi zgoraj opisanih prilagoditev so se oblikovali trije »razredi« nedonosnih izpostavljenosti, ki temeljijo na (i) datumu nastanka izpostavljenosti in na (ii) datumu razvrstitve izpostavljenosti kot nedonosne. Za vse nove nedonosne izpostavljenosti, ne glede na datum nastanka izpostavljenosti, se upoštevat enaka kalibracija časovnega razporeda in razčlenitev zavarovanih izpostavljenosti, prav tako pa se tudi obravnavajo enako, kar zadeva vse dele nedonosne izpostavljenosti, za katere jamči ali jih je zavarovala uradna izvozna agencija. Tako se bo zmanjšala kompleksnost poročanja o nedonosnih izpostavljenostih. Nadzorniška pričakovanja glede kritja za obstoječe nedonosne izpostavljenosti – opredeljena v skladu z metodologijo, ki je opisana v razdelku 4, in o katerih so bile banke že obveščene v ciklu SREP v letu 2018 – ostajajo nespremenjena.

²⁹ Zato se pristop v okviru drugega stebra razlikuje od obravnave v okviru prvega stebra, kar zadeva restrukturirane izpostavljenosti, saj v primeru prvega ukrepa restrukturiranja pričakovanja glede kritja ne bodo samodejno ostala nespremenjena še eno dodatno leto. Razlog za to je, da se nedonosne izpostavljenosti z ukrepi restrukturiranja po pristopu v okviru drugega stebra ocenijo v okviru posebnih okoliščin banke.

³⁰ Rezervacije bank za bonitetne namene so sestavljene iz enakih postavk kot za nove nedonosne izpostavljenosti, opisane v dodatku k napotkom o slabih posojilih (za dodatne podrobnosti glej dodatek k napotkom o slabih posojilih).

Tako pri obstoječih kot tudi pri novih nedonosnih izpostavljenostih, za katere se uporabljajo nadzorniška pričakovanja glede kritja v okviru drugega stebra, bo ECB upoštevala posebne okoliščine, zaradi katerih bi bila nadzorniška pričakovanja glede bonitetnega oblikovanja rezervacij lahko neustrezna za določen portfelj/izpostavljenost. Natančneje, morebitno izvetje iz nadzorniških pričakovanj glede kritja se lahko upošteva pri tistih nedonosnih izpostavljenostih, pri katerih bo tekoče redno odplačevanje glavnice in obresti na podlagi denarnih tokov uradnega dolžnika privedlo do odplačila v celoti. Pri tem se bo ECB osredotočala na to, ali je posojilojemalec dokazal sposobnost izpolnjevanja pogojev (vzdržne rešitve restrukturiranja) za obdobje po restrukturiranju oziroma ali se pričakuje, da bo lahko v celoti odplačal neporavnan dolg. Takšen pristop ne bi smel izkriviti spodbud bankam, da vzdržno zadolženim dolžnikom v finančnih težavah zagotavljajo rešitve restrukturiranja in spodbujajo vzdržne rešitve restrukturiranja. Tako pri obstoječih kot tudi pri novih nedonosnih izpostavljenostih se bodo posebne okoliščine upoštevale tudi, če bi bilo zaradi uporabe nadzorniških pričakovanj glede kritja v kombinaciji s kapitalskimi zahtevami v okviru prvega stebra za kreditno tveganje kritih več kot 100% izpostavljenosti. Banke bodo dodatne podrobnosti in kriterije za morebitno izvetje, ki bi se lahko upoštevalo, prejele do konca leta 2019, skupaj s predlogo in navodili za poročanje.

Na sliki 4 so povzeti pristopi k trem različnim »razredom« nedonosnih izpostavljenosti, tabela 3 pa prikazuje prilagojena pričakovanja glede kritja za nove nedonosne izpostavljenosti, ki spadajo na spremenjeno področje uporabe dodatka k napotkom o slabih posojilih (tj. izpostavljenosti, ki so nastale pred 26. aprilom 2019 in so bile razvrščene kot nedonosne od 1. aprila 2018 dalje).

Slika 4
Povzetek nadzorniškega in regulativnega pristopa h kritju za nedonosne izpostavljenosti

Izpostavljenost razvrščena kot nedonosna 1. aprila 2018 ali pozneje	Izpostavljenost nastala od 26. aprila 2019 dalje	Prvi steber – varovalni mehanizem Časovni raspored 3/7/9 Progresivno doseganje 100% CRR	Ukrepi v okviru drugega stebra Strategija zmanjševanja obsega nedonosnih izpostavljenosti, poročanje itd.	*Posebna obravnava izvoznih kreditov, ki sodijo na področje uporabe po drugem stebru v skladu z dodatkom, enaka kot v okviru prvega stebra.
	Izpostavljenost nastala pred 26. aprilom 2019	Drugi steber – dodatek* Časovni raspored 3/7/9 Progresivno doseganje 100% Izjeme v dodatku		
Izpostavljenost razvrščena kot nedonosna pred 1. aprilom 2018		Drugi steber – obstoječe nedonosne izpostavljenosti (sporočilo ECB za javnost) Časovni raspored 2/7 Ni progresivnega doseganja Izjeme v dodatku		

Tabela 3

Prilagojena kalibracija časovnega razporeda pričakovanj glede kritja za nove nedonosne izpostavljenosti, za katere se uporablja dodatek k napotkom o slabih posojilih

Število let kot nedonosna izpostavljenost	Nezavarovani del	Zavarovani del	
	Drugi steber – dodatek k napotkom (prilagojena kalibracija)	Drugi steber – dodatek k napotkom (prilagojena kalibracija)	
		Zavarovan s premoženjem, razen z nepremičninami	Zavarovan z nepremičninami
Več kot 1	-	-	-
Več kot 2	35%	-	-
Več kot 3	100%	25%	25%
Več kot 4	100%	35%	35%
Več kot 5	100%	55%	55%
Več kot 6	100%	80%	70%
Več kot 7	100%	100%	80%
Več kot 8	100%	100%	85%
Več kot 9	100%	100%	100%

Opomba: Za tiste dele nedonosnih izpostavljenosti, za katere jamči ali jih je zavarovala uradna izvozna agencija, pričakovanj glede kritja ni, dokler niso več kot 7 let razvrščene kot nedonosne izpostavljenosti.

© Evropska centralna banka, 2019

Poštni naslov 60640 Frankfurt na Majni, Nemčija
 Telefon +49 69 1344 0
 Spletno mesto www.bankingsupervision.europa.eu

Vse pravice so pridržane. Razmnoževanje v izobraževalne in nekomercialne namene je dovoljeno pod pogojem da je naveden vir.

Presečni datum za podatke v tem dokumentu je xxxxxx.

Terminologija je pojasnjena v [glosarju EMN](#) (na voljo samo v angleščini).